

Un partit llamado Ciutadans

Reveladores, summament reveladores, les declaracions d'Albert Rivera durant la nit electoral: mig en català, mig en castellà, el líder dels Ciutadans començava a predicar amb l'exemple sobre com entenia el fet bilingüe a Catalunya. Poc abans, les càmeres captaven unes imatges de simpatitzants d'aquesta formació botant al so de "Toma tres, TV3". L'endemà, Iván Tubau també ofería una entrevista a l'e-notícies i adoptava el pintoresc sistema de púding lingüístic: ara català, ahora castellano. I embolica que hace fuerte.

És el retrat de la fam, de l'ànsia de revenja contra un país que diuen que els ha exclòs secularment (però tots ells tenen currículums que els contradueixen: Rivera a la Caixa, Espada a la Universitat Pompeu Fabra, Boadella al Teatre Lliure...). A més, obliden que han gaudit d'un crèdit mediàtic molt més elevat que qualsevol altre partit extraparlamentari per part dels mitjans dels quals abominen. Per no dir l'impuls decisiu de la COPE i *El Mundo*, en un suport jugat en clau espanyolíssima. És sabut: el victimisme dona rèdits, només cal negar-lo insistentment. Sigui com sigui, l'obtenció de tres diputats-sorpresa ha deixat tothom glaçat a la cadira, però convindria recordar que l'àmplia majoria a la qual apel·laven de representar és aquesta i prou, menys de 100.000 persones al país, que abans poblaven les faccions més espanyolistes al PSC-PSOE i al PP, i que han estat mobilitzades amb estratègies comunicatives d'alt voltatge. L'esquema és calcat al que fa servir la ultradreta a Espanya, segons el qual les misses de diumenge han estat substituïdes per manifestació contra l'immediat cataclisme hectòmbic i holocàustic que, paradoxalment, mai acaba d'arribar.

És en aquesta línia d'agitprop en la qual faran valer la representació obtinguda legítimament a les urnes. Però el terreny de joc no serà el Parlament, on ningú compta amb ells perquè res se'n sap a banda del seu únic leit motiv nacionalista espanyolista i anticatalà. Per això, el camp de batalla seran els mitjans, especialment TV3. I no costa gaire de predir que la televisió pública catalana rebrà dards enverinats, per molts esforços d'equitat que realitzi: Ciutadans es queixarà sistemàticament de sentir-se marginats, encara que se li doni pàbul total. Bé que han d'alimentar la mentida original –l'axioma fundacional– sobre la qual se sustenta el seu discurs: que els castellanoparlants són perseguits a Catalunya. Tant és que el castellà sigui majoritari al conjunt dels mitjans de comunicació, que a la

universitat molts professors facin les classes en castellà a petició dels immigrants o que l'espanyol sigui la llengua dominant en molts àmbits. Cal seguir negant l'evidència –amb col·laboracions cavernàries il·lustres– per no desinflar el globus revengista de qui no busca l'equilibri sinó l'anihilació d'una cultura, però no s'atreveix a dir-ho.

Com interpretar, si no, que busquin suprimir els ajuts a mitjans en català? Si tant d'esquerres es proclamen, no haurien de voler ser proteccionistes amb els béns culturals col·lectius? (No deuen ignorar, a més, que la UE tan sols permet les subvencions a mitjans precisament en casos de protecció de llengües). Si busquen l'equilibri, per què estan obcecats en el fet que TV3 sigui també en castellà en comptes d'exigir que Antena 3, Tele 5, Cuatro, La Sexta i Digital Plus facin desconnexions en català al país, en tant que mitjans privats però que gestionen un espai radioelèctric públic? Quan proposen desmantellar el CAC, hem d'entendre que les competències les ha de rescatar el Govern o bé cal instaurar una política de campi-qui-pugui? Buscar un corpus teòric coherent a les propostes de Ciutadans en matèria de comunicació és cosa capciosa.

Amb Ciutadans passa com amb aquelles pel·lícules tan dolentes que al primer fotograma ja saps com es desenvoluparà tot el guió. TV3 i el CAC seran els papus. Per molt que actuïn amb pulcritud profilàctica rebran les invectives de Rivera i companyia, convenientment esperonats pel duet Losantos&Ramírez. Jugada magistral, doncs, per part de Boadella i companyia, que situen en un culde-sac un dels principals bastions de la normalització lingüística a Catalunya.

Àlex Gutiérrez
Director de la
revista
Comunicació21

Amb Ciutadans passa com amb aquelles pel·lícules tan dolentes que al primer fotograma ja saps com es desenvoluparà tot el guió. TV3 i el CAC seran els papus. Per molt que actuïn amb pulcritud profilàctica rebran les invectives de Rivera i companyia, convenientment esperonats pel duet Losantos&Ramírez